

نویافته های نقاشی دیواری غزنوی در مسجد شهر تاریخی سنگ بست

حسین عباس زاده

دانشجوی دکتری باستان شناسی دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات، تهران، ایران

hoseinabbaszade.f@gmail.com

هایده خمسه

عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد ابهر، ایران

محمد مرتضایی

عضو هیئت علمی پژوهشگاه میراث فرهنگی

(تاریخ دریافت: ۱۳۹۸/۷/۱۰ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۸/۹/۱۷)

چکیده

نقاشی دیواری در دوره غزنوی به دلیل کمبود اطلاعات از هنر و معماری این دوره کمتر مورد توجه قرار گرفته است. تنها نمونه نقاشی دیواری شناخته شده از دوره غزنوی تا کنون، در بدنه داخلی دیوار کاخ لشکری بازار در افغانستان است. نقاشی های دیواری بدست آمده از کاوش های اخیر مسجد تاریخی سنگ بست فریمان^۱ جدیدترین اطلاعات را راجع به نقاشی دیواری دوره غزنوی در اختیار قرار داده است. بر اساس منابع مکتوب و شواهد باستان شناسی این مسجد در اواخر قرن چهارم و اوایل قرن پنجم هجری قمری توسط ارسلان جاذب وزیر سلطان محمود غزنوی در خراسان ساخته شده است. آنچه زمینه ساز شکل گیری مقاله حاضر شده است و هدف از نگارش آن، ضمن معرفی نقاشی های نویافته از کاوش های باستان شناسی در مسجد شهر تاریخی سنگ بست متعلق به دوره غزنوی، رسیدن به پاسخ سوالاتی است که دربرگیرنده خلاء بزرگی در هنر دوره غزنوی است. از جمله این مسئله مهم که سبک و مضامین نقاشی دیواری در بناهای دوره غزنوی چه بوده است؟ چه تفاوتی بین نقاشی دیواری در بناهای مذهبی و غیر مذهبی در این دوره وجود دارد؟ روش پژوهش میدانی و مقایسه تطبیقی بوده و داده های کشف شده در پژوهش باستان شناسی را با نمونه های محدود بدست آمده از دوره غزنوی به صورت مقایسه تطبیقی مورد مطالعه قرار گرفته است. همچنین نمونه هایی از داده های فوق در آزمایشگاه موزه بزرگ خراسان مورد مطالعه قرار گرفته تا اطلاعات لازم از آن بدست آید که نتایج آن در ادامه آورده شده است.

واژگان کلیدی: مسجد سنگ بست، نقاشی دیواری، نقاشی غزنوی، مقبره ارسلان جاذب، لشکری بازار

^۱ - شهر تاریخی سنگ بست در ۳۵ کیلومتری جنوب مشهد در محور مشهد- فریمان واقع شده است. نقاشی های دیواری این بنا در گمانه زنی باستان شناسی در سال ۱۳۹۶ به سرپرستی حسین عباس زاده بدست آمده است. این مقاله از رساله دکتری حسین عباس زاده برگرفته شده است.

مقدمه

با آغاز اسلام در چند سده نخستین به دلیل ممنوعیت چهره‌پردازی هنر نقاشی دیواری دچار افول و محدودیت شدید می‌شود. با آغاز تحولات ادبی و ایدئولوژیک در سده چهارم هجری نقاشی دیواری با مضامینی مشابه آنچه در پیش از اسلام وجود داشت دوباره مورد توجه قرار می‌گیرند.

آنچه در این پژوهش بدان پرداخته شده و محور اصلی بحث است، معرفی نقاشی دیواری در بناهای سده چهارم و پنجم هجری در محدوده خراسان است. تاکنون اطلاعات موجود از نقاشی دیواری دوره غزنوی بسیار محدود بوده است. با کاوش‌های صورت گرفته در سال ۱۳۹۶ در شهر تاریخی سنگ بست بقایای نقاشی دیواری از دوره غزنوی بدست آمده است که در شناخت سبک هنری نقاشی دیواری این دوره کمک شایانی کرده است. حال با بررسی این آثار این پژوهش قصد دارد تا به سوالات ذیل پاسخ دهد:

سبک و مضامین نقاشی دیواری در بناهای دوره غزنوی چه بوده است؟ چه تفاوتی در نقاشی دیواری بناهای مذهبی و غیر مذهبی در این دوره وجود داشته است؟ نقاشی دیواری در دوره غزنوی به دلیل کمبود اطلاعات و محدود بودن بناهای باقی مانده از این دوره بسیار محدود است. تنها نمونه‌های موجود مربوط به نقاشی‌های دیواری کاخ لشکری بازار در افغانستان است.

پیشینه پژوهش

تا کنون پژوهش‌های زیادی در زمینه نقاشی دیواری صورت گرفته است اما بخش اعظم آنچه در پژوهش‌های موجود مورد بحث و بررسی قرار گرفته است حول محور تاریخچه نقاشی دیواری است. همچنین معرفی و بررسی نقاشی دیواری در ادواری که دارای آثار شاخص و شناخته شده‌ای هستند. از جمله مقالاتی که به بررسی نقاشی دیواری دوره اشکانی و ساسانی در پیش از اسلام و دوره صفوی و قاجار در دوره اسلامی پرداخته‌اند. چرا که ادوار مذکور جز دوران طلایی در نقاشی دیواری به شمار می‌آیند. تمرکز دسته دیگر از مقالات و پایان‌نامه‌های منتشر شده، بر نقاشی دیواری معاصر از دیدگاه هنری و مرتبط با رشته تخصصی ارتباط تصویری در دنیای مدرن است. اما آنچه محور اصلی این پژوهش است نقاشی دیواری در دوره غزنوی است که به دلیل کمبود آثار باقی مانده از این دوره و نداشتن شناخت کافی از ویژگی‌های آن جز نقاط تاریک تاریخ هنر و باستان‌شناسی به شمار می‌آید. مقالات و منابع محدود و انگشت‌شماری به نقاشی دیواری غزنوی اشاره کرده‌اند. منابع موجود عبارتند از: کتاب نقاشی ایران از دیرباز تا امروز (پاکباز، ۱۳۷۰) که تاریخچه نقاشی دیواری و نگارگری کتب علمی و ادبی را در سه بخش آثار کهن، میانه و معاصر مورد بررسی قرار داده است. بیشترین تمرکز این کتاب بر آثار معاصر و نقاشی‌های دیواری دوره صفوی و قاجار است.

تاریخ هنر نقاشی و مینویاتور در ایران (اکبری، کاشانی، ۱۳۸۸) از دیگر کتاب‌های مرجع در زمینه نقاشی است که در یک طبقه بندی دقیق و کامل پیشینه نقاشی از دوره غار نشینی تا دیوارنگاری و نگارگری های معاصر ایران را بررسی و توصیف کرده است. با توجه به رویکرد نویسنده که نگارش کتاب را مختص دانشجویان باستان شناسی و تاریخ هنر آغاز کرده اطلاعات بسیار جامع و کاملی را گردآوری و بیان کرده است. از ابتدایی ترین نمونه های نقاشی دیواری در محوطه های باستانی ایران تا نقاشی های موجود در بناهای اشکانی و ساسانی و نقاشی های شاخص در سراسر دوران اسلامی در این کتاب گردآوری شده است.

سایر کتب نیز کم و بیش اطلاعاتی از تاریخچه نقاشی را ذکر کرده ولی بصورت مختصر و اغلب بدون ذکر رفرنس و منبع موثق (لطفی، ۱۳۸۴). به طور کلی می توان گفت تاکید اغلب کتاب هایی که به تاریخچه نقاشی پرداخته اند بررسی نقاشی های دیواری دوره صفوی و قاجار است (سیف، ۱۳۷۹).

در منابع مختلفی به آثار نقاشی دیواری دوره اشکانی، ساسانی و اسلامی اشاره شده است. کمترین اطلاعات ما از نقاشی های قرون اولیه اسلامی است. این امر به دلیل ممنوعیت چهره پردازی بوده است که باعث شد این هنر رو به افول گذاشته و هنرمندان به گچبری و آجرکاری تمایل بیشتری نشان دهند. تنها نمونه نقاشی

دیواری از دوره غزنوی که موضوع اصلی این پژوهش است از کاخ لشکری بازار متعلق به پادشاهان غزنوی در افغانستان بدست آمده است (Schlumberger, 1952). علاوه بر توصیفات اشلومبرژه^۲ حفار مجموعه لشکری بازار، در متون تاریخی دوره غزنوی نیز به نقاشی های دیواری این کاخ اشاره شده است. برای مثال در تاریخ بیهقی که توسط ابوالفضل بیهقی مورخ دربار غزنوی نوشته شده به وجود تزیینات نقاشی دیواری در کاخ های سلاطین غزنوی اشاره شده است (بیهقی، ۱۳۵۶، صص ۱۴۸-۱۴۵).

ادموند باسورث از محققین تاریخ دوره غزنوی و آلسیو بمباچی از محققین تاریخ هنر غزنوی (باسورث، ۱۳۹۰، ص ۱۰۲/ بمباچی، ۱۳۷۶، ص ۹۹) نیز نقاشی های موجود در کاخ های سلاطین غزنوی را توصیف کرده اند.

تنها بنای موجود از دوره غزنوی در مرزهای امروزی ایران، مقبره ارسلان جاذب در شهر تاریخی سنگ بست است. نقاشی های دیواری داخل مقبره بر روی سطوح بدنه و زیر طاق ها در پژوهشی معرفی و مورد بازنگری قرار گرفته است (موسی تبار، صالحی، ۱۳۹۴). طرح بازسازی شده تزیینات نقاشی داخل مقبره که شامل ترکیبی از نقوش گره چینی با نقوش گیاهی و کتیبه ای به خط کوفی تزیینی بر روی افریز بنا است، در کتابی با نام سنگ بست مجموعه ای تاریخی از دوره غزنوی ارائه شده است (موسی تبار، صالحی، ۱۳۹۵).

^۲ Schlumberger -

در مقاله‌ای نیز به بررسی تزیینات معماری غزنوی پرداخته شده که بخش کوچکی از آن به نقاشی دیواری در این دوره با استناد به متون و آثار موجود در لشکری بازار و مقبره ارسلان جاذب اختصاص یافته است (صالحی، تقوی‌نژاد، ۱۳۹۶، ص ۱۱۱). از دیگر مقالات که جز قدیمی‌ترین منابعی است که به معرفی مقبره ارسلان جاذب و تزیینات موجود در آن پرداخته مقاله معرفی بنای یادمانی در سنگ بست است که تو صیفی دقیق از آثار تزیینات معماری موجود در بنا است (sourdell, 1979).

نقاشی دیواری در دوره اسلامی

هنر نقاشی در دوران اسلامی فراز و فرود زیادی داشته است. به استثنای اوایل دوران اسلامی که هنر نقاشی بخصوص تصاویر انسانی و به طور کلی موجودات زنده محدودیت داشت. از قرن دوم به بعد به عنوان یکی از عناصر مهم در معماری کاربرد داشته است.

تا قبل از ورود اسلام به ایران و توسعه قلمرو اسلامی شیوه تزیین بناها با نقاشی دیواری به همین منوال بود. با ورود اسلام و ممنوعیت تصویرگری هنر نقاشی دیواری رو به افول گذاشت. بعد از این تاریخ، نقاشی دیواری با مضامین انسانی و حیوانی آنچنان به چشم نمی‌خورد و جای خود را به گچبری‌های منقوش یا نقاشی با مضامین گیاهی صرف داد.

قبل از پرداختن به روش‌ها و سبک‌های نگاره‌گری در دوره اسلامی لازم است مطالبی در

رابطه با نظر و تفکر اسلامی در ارتباط با تصویرگری بیان شود. در قرآن مجید آیه‌ای که صریحاً یا با کنایه هنر تصویر را منع کرده باشد موجود نیست اما در کنار این مطلب دلایلی نیز مبنی بر حکم تحریم وجود دارد. یکی از احادیثی که تا حدودی دلیل بر تحریم نگارگری دارد بدین مضمون است: "عن النبی (ص) قال اشد الناس عذاباً یوم القیامه رجل قتل نبی او قتل نبی رجل یضل الناس بغير علم او یصور التماثل. با این مفهوم: از پیغمبر نقل است سه کس در روز قیامت مستوجب عذاب الیمند، مردی که پیغمبر را بکشد و یا به دست پیغمبر کشته شود و مردی که خلق خدا را به غیر علم گمراه سازد و صورتگری که تصویر بسازد" (اکبری، کاشانی، ۱۳۸۸، ص ۴۱).

این مسئله در مراکز مذهبی مانند مساجد کاملاً آشکار است. تزیین مساجد منحصراً محدود به خطوط اشکال هندسی نقوش اسلیمی و ختایی بوده است. به گونه‌ای که هیچ‌گاه در مساجد به تصویر انسان و حیوان برخورد نمی‌کنیم. البته با وجود ممانعت شدید مذهبی ایرانیان و حتی هنرمندان خاندان بنی امیه و بنی عباس دست از هنر نگارگری برنداشتند.

به عقیده عده‌ای از محققان نقاشی خود ابزار شگفت‌انگیزی در شناخت خداوند است. زیرا زمانی که نگاره‌گری یک موجود زنده را مصور می‌کند و می‌خواهد اندام‌های او را بیافریند به ناتوانی خود در ایجاد هویت و شخصیت آن موجود پی می‌برد و خود را ناگزیر

با ظهور صفاریان، سامانیان، طاهریان، دیالمه و غیره در چند قرن اولیه دوران اسلامی و تسلط آنها بر قسمتی از ایران در اکثر مناطق ایران هنر و صنایع رنگ دیگری پیدا کرد. در این بین نقاشی نیز اهمیت بیشتری یافت و ایرانیان برای تزیین سفال، پارچه و دیوارها علاقه زیادی از خود نشان دادند. هنر در این دوران دنباله روی هنر عهد ساسانی بود.

در دوره ی سامانیان بخارا سمرقند و نیشابور کانون فرهنگی مناطق ماورالنهر و خراسان بودند. نقاشی های دیواری و نیز سفال های منقوش در کاوش های نیشابور به دست آمده است که منسوب به دوره ی سامانی است.

نقاشی دیواری در دوره غزنویان

دوره ی غزنویان و خصوصاً دوره ی محمود غزنوی با شکوفایی شعر و تکوین شاهنامه فردوسی همراه است. غزنویان کاخ های خود را با نقاشی دیواری می آراستند. نقاشی های دیواری موجود در کاخ لشکری بازار در غزنه واقع در کشور افغانستان امروزی تا به امروز تنها اثر نقاشی بازمانده از این دوره بوده است (تصویر ۱). در متون تاریخی نقاشی های این کاخ چنین توصیف شده است که نقاشی بر زمینه گچی و بر روی گچبری های قالب گیری شده در نقاطی که از نفوذ باران و رطوبت در امان بوده و زیر طاق ها به چشم می خورد (کهزاد، ۱۳۲۷، ص ۶۰).

نقاشی های موجود در این کاخ شامل چهره های شخصیت های سیاسی و نظامی مانند

به اندیشیدن و تامل در صنع خدا می یابد و بدین گونه به معرفت و خداشناسی وی افزوده می شود (همان).

در دوره ی بنی امیه کاخ الحیر، کاخ المستی، عمرا و سایر کاخ های معروف بنی امیه مزین به نقاشی با صحنه های شکار، اشکال آسمانی، نقوش نوازندگان، رقصان و غیره گردیدند (اتینگهاوزن، گرابر، ۱۳۸۶، صص ۸۲-۸۴). تزئینات مساجد اموی منحصر به مناظر طبیعی و نقوش هندسی بوده و از نقوش جانداران استفاده نشده است.

کاخ های خاندان عباسی نیز مانند کاخ های بنی امیه مزین به نقاشی های دیواری بوده است. از جمله این کاخ ها کاخ عباسیان در شهر سامرا و کاخ جوسوق الخاقانی است. نقوش انسانی با مضامین بزم و شادخواری از صحنه های مورد علاقه پادشاهان اموی و عباسی بوده است.

نقاشی دیواری در زمان حکومت های مستقل (سده چهارم هجری)

از چهار قرن اولیه ی اسلامی اسنادی در دست است که به تصاویری با ریشه ساسانی و پیش از اسلام اشاره می کند. مسعودی مورخ قرن ۴ هجری در کتاب تاریخ ملوک فارس همچنین در نوشت های ابن حوقل مورخ و محقق قرن سوم هجری به نقاشی هایی در بناهای قرون سوم و چهارم هجری اشاره شده که مزین به تصاویر پیکره های پادشاهان مشابه دوره ساسانی است (اکبری، کاشانی، ۱۳۸۸، ص ۴۹).

غزنوی بقایای نقاشی دیواری بدست آمده است که به دلیل تخریب بسیار زیاد بنا، از طرح کلی آن اطلاعی در دست نیست و شواهدی از نقوش هندسی و اسلیمی در بین این قطعات به چشم می‌خورد که نشان دهنده مضامین آنهاست.

کاوش در مسجد به نتایج ارزشمندی رسید. بر اساس گمانه زنی انجام شده پلان مسجد دوره غزنوی تا حد زیادی مشخص شد (عباس زاده، خمسه، مرتضایی، ۱۳۹۸: ؟) و آنچه اهمیت مسجد را دو چندان می‌کند تزیینات آن است که به آن روح زندگی و شکوه هنر و معماری ایرانی داده است. خصوصاً در این برهه زمانی که فرهنگ و هنر ایران در حال تغییر و احیاء دوباره

نقاشی دیواری در مسجد شهر تاریخی سنگ بست

تزیینات مسجد سنگ بست را در نگاه کلی می‌توان به دو دسته تقسیم کرد. دسته اول تزیینات وابسته به معماری است که با استفاده از مصالح آجر و گچ ساخته شده و دسته دوم تزیینات نقاشی است که با نقوش گیاهی و کتیبه های رنگین فضای داخلی مسجد را مزین داشته است. بر روی سطوح گچی داخل مسجد تاریخی سنگ بست از انواع رنگ‌های زرد، سفید، آبی، نارنجی و سفید استفاده شده است. تزیینات احتمالاً بیشتر زیر پوشش سقف بوده است و چون پلان بنا شبستانی و ستوندار است دیوارها نسبت به سقف در تزیینات نمود کمتری داشته

پادشاهان، سربازان و محافظان است. پیکره ها با لباس های بلند و نقوش با ادوات جنگی به تصویر درآمدند و تصاویری از پرندگان، صحنه های جنگ سپاهیان با فیل بر دیوار تالار بارعام نقش بسته است. (Schlumberger, 1952:262/ حسن، ۱۳۸۸، ص ۶۰). در بخش‌های اندرونی کاخ تک چهره‌هایی از سلطان محمود در حال باده گساری وجود داشته است (پوپ، ۱۳۸۷، ص ۱۱۹۱). برخی معتقد هستند که نقاشی دیواری دوره غزنوی بازگشتی به هنر دوره پیش از اسلام و متأثر از کتاب ارژنگ مانی در دوره ساسانی است (بمباچی، ۱۳۷۶، ص ۹۹).

علاوه بر بنای نامبرده در کاوش های اخیر در مسجد شهر تاریخی سنگ بست از دوره بعد از حمله اعراب به ایران است و سبک خراسانی رو به افول و سبک رازی در حال شکوفایی است. سطوح داخلی مسجد دارای نقاشی روی گچ با نقوش اسلیمی است (تصویر ۲) در معماری غزنوی در بلخ و داخل مقبره ارسلان جاذب در سنگ بست فریمان مشابه آن دیده می‌شود (تصویر ۳). تزیینات ترکیبی آجر و گچبری منقوش در ستون ها بخش دیگری از تزیینات است که در فضای داخلی مسجد دیده می‌شود. در مجموع تزیینات نقاشی و گچی در مسجد نشان می‌دهد که با تفکر جدید سبک رازی مزین شده است و این تزیینات تا اواخر دوره تیموری که رو به افول گذاشته تجدید شده است.

است و بیشتر تمرکز تزیین نقاشی و گچبری‌ها روی ستون‌ها دیده می‌شود.

تزیینات آجرکاری خفته را سته و کتیبه‌های کوفی آجرتراش بخش مهمی از تزیینات نمای داخلی و بیرونی مسجد را به خود اختصاص داده است که محور اصلی این پژوهش نیست. دسته دوم و بسیار مهم، تزیینات نقاشی دیواری است که بر روی سطوح گچی و کتیبه‌های کوفی گچبری به چشم می‌خورد. تزیینات مذکور یادآور اصالت ایرانی است و زیبایی گچبری‌های ساسانی را در ذهن تداعی می‌کند.

این تزیینات گچی در فضای داخلی مسجد است و عموماً دارای موضوعات متنوعی مثل کتیبه‌هایی با خط کوفی تزیینی، طرح‌های هندسی که به صورت کنده‌کاری در گچ ایجاد شده، نقوش دسته دوم استفاده از انواع رنگ‌های آبی، زرد، نارنجی و سفید در تزیینات زیر پوشش سقف با نقوش اسلیمی و گل و بته است که ظرافت و زیبایی خاصی داشته است. این نقاشی‌ها به دلیل تخریب بسیار زیاد در آوار به قطعات کوچک تقسیم شده و طرح و نقش کلی آن قابل تشخیص نیست. (تصویر ۵). در این تصاویر رنگ آبی، رنگ غالب است و استفاده از این رنگ تا عصر حاضر نیز عموماً در بناهای مذهبی استفاده می‌شود. مقایسه بین نمونه رنگ‌های موجود بر سطوح گچی بدست آمده از کاوش مسجد سنگ‌بست و نمونه‌های موجود بر سطوح گچی داخل مقبره ارسلان جاذب مشابهت زیادی را هم در طرح و هم در کیفیت و نوع رنگ نشان

اسلیمی و گل و بوته است. تزیینات نقاشی در مسجد سنگ بست را می‌توان به چند دسته تقسیم کرد. دسته اول استفاده از رنگ زرد روی کتیبه‌های گچبری با خطوط کوفی است که به نظر می‌رسد تمام کتیبه‌ها با رنگ زرد مزین شده‌اند و نمونه‌های بدست آمده تا کنون نیز این موضوع را تایید می‌کند.

بخشی از کتیبه‌های گچبری به خط کوفی در میان آوار بدست آمد که زمینه کادر با رنگ زرد منقوش گردیده و متن کتیبه به صورت برجسته با عمقی کم با رنگ سفید منقوش شده است (تصویر ۶). منقوش کردن گچبری‌ها از سنت‌هایی است در معماری پیش از اسلام و دوران اسلامی ایران از سده‌های نخستین وجود داشته است (مکی نژاد، ۱۳۸۸: ۱۴۰ و ۱۴۳).

می‌دهد. (تصویر ۶). کتیبه به خط کوفی گره دار بخشی از آیات ۲۴ و ۲۵ سوره یونس را بر زمینه ای از گل و برگ اجرا کرده است که بصورت موج بین حروف و کلمات تا انتها در گردش است (موسی تبار، ۱۳۹۴: ۱۷).

دسته سوم تزیینات رنگ زرد و سفید است که به وفور در بدنه دیوارها و زیر سقف چشم نواز بوده است. بدنه‌های ساده آجری در قسمت ازاره‌های مسجد با لایه ای از گچ اندود شده و برای زیبا سازی فضا و رهایی از سادگی نقاشی شده است. نقاشی دیوارها با ردیف خطوط افقی به ضخامت حدود ۵ سانتی متر به صورت موازی با فاصله حدود ۵ سانتی متر از یکدیگر اجرا شده است. این خطوط افقی موازی که در اغلب

ناچیزی از نمک حکایت دارد و نمک می‌تواند از راه های مختلفی مثل نفوذ آب، عمق اثر نسبت به سطح زمین و یا گذشت زمان و ملات اولیه وارد شده باشد.

همچنین وجود کلر می‌تواند به دلیل استفاده از ماسه یا دیگر ناخالصی‌ها در گچ و یا استفاده از رنگدانه‌هایی با منشأ معدنی باشد. وجود نیترات‌ها نیز می‌تواند نشانه استفاده از ماسه خاک یا موادی مشابه باشد که احتمالاً منشأ معدنی داشته است. طبق آنالیز صورت گرفته بر روی نمونه رنگ‌های موجود بر بدنه‌های گچی مسجد رنگ‌دانه‌ها کاملاً دارای پایه معدنی است. استفاده از لاجورد و شنگرف در ایجاد رنگ آبی و قرمز آجری بخوبی نمایان است (جدول ۱).

آثار و شواهد تزئینات موجود بر روی سطوح گچی به طور کامل شرح داده شد. از دیگر آثار موجود بر روی بدنه دیوارهای داخلی مسجد می‌توان یادگاری نویسی‌هایی را نام برد که بر روی جداره گچی منبر آجری مسجد و دیواره های جرزهای قطور ایوان نقش بسته است.

دیوار نویسی (یادگاری نویسی)

یادگاری نویسی در طول دوران اسلامی بر روی بدنه ابنیه عمومی و عام‌المنفعه وجود داشته است. این کار برگرفته از ذوق و سلیقه افراد عادی جامعه بوده که بصورت نوشتن آیات قرآن، احادیث و اعلام حضور افراد با ذکر اسامی نمود دارد. در مسجد سنگ‌بست هم در دو نقطه و در اولین فصل حفاری این تصاویر دیده می‌شود.

دیوارها به چشم می‌خورد در هر بخش رنگی متفاوت را نشان می‌دهد. بعضی قسمت‌ها با رنگ سفید، برخی زرد اخراپی و برخی به رنگ نارنجی مزین شده است. (تصویر ۸ و ۷). تزئینات نقاشی با خطوط عمودی در داخل مقبره ارسلان جاذب نیز وجود داشته است. به دلیل گذر زمان و تابش مستقیم نور آفتاب ناشی از تخریب گنبد در سال‌های بسیار پیش از مرمت بنا، امروزه ته رنگ ملایمی از نقاشی‌های بدنه باقی مانده است. با این وجود هنوز هم بر روی جداره های گچی داخل مقبره رنگ‌های قرمز، سبز، زرد و آبی هنوز قابل تشخیص است. در مرمت اخیر بنا در سال ۱۳۹۶ بخش‌هایی از گچ‌های سطحی ازاره بنا توسط مرمتگران برداشته شده و آثار رنگ‌های موجود در لایه های زیرین به طور شفاف و با کیفیت بالا آشکار شده است (تصویر ۹).

با توجه به تنوع رنگ‌ها در نقاشی‌های مسجد سنگ‌بست لازم است به این سوالات پاسخ دهیم که آیا رنگ‌های استفاده شده گیاهی است یا معدنی؟ یا اینکه عناصر تشکیل دهنده آن چیست؟ برای بدست آوردن اطلاعات لازم از نمونه رنگ‌ها آزمایش شیمی تر توسط همکاران آزمایشگاه مرمت موزه بزرگ خراسان انجام شد (تصویر ۱۰). در آزمایش شیمی تر برای تشخیص عناصر روی دو نمونه رنگ قرمز و زرد انجام شد که سولفات، کلرید، کربنات و نیترات در نمونه رنگ‌ها شناسایی گردید. وجود سولفات می‌تواند نشانه وجود گوگرد در رنگ زرد باشد که منشأ معدنی داشته است. وجود کلر از ترکیب

نخست خطوط و یادگاری‌هایی است که در بدنه منبر با خطوط مختلف و به صورت نامنظم و مورب به خط عربی نوشته شده است. نوشته‌های که بر بدنه منبر دیده می‌شود آسیب زیادی دیده و قابل قرائت و درک مفهومی خاص نیست (تصویر ۱۱) در مواردی نیز اسامی افراد مثل ابوبکر، محمد، علی، حسن و حسین دیده می‌شود.

همچنین در بدنه جرز قطور ایوان اصلی تصاویری از دست دیده می‌شود که به صورت ساده و ابتدایی با قرار دادن دست روی دیوار و خراش ایجاد شده با شیی نوک تیزی تصویر سازی شده است (تصویر ۱۲). این تصاویر توسط افراد معمولی در مواردی با مقیاس کوچک توسط کودکان انجام شده است. احتمالاً این اشکال و نوشته‌های یادگاری در دوران متاخر که مسجد از رونق افتاده یا کمتر مورد استفاده بوده ایجاد شده است.

نتیجه گیری

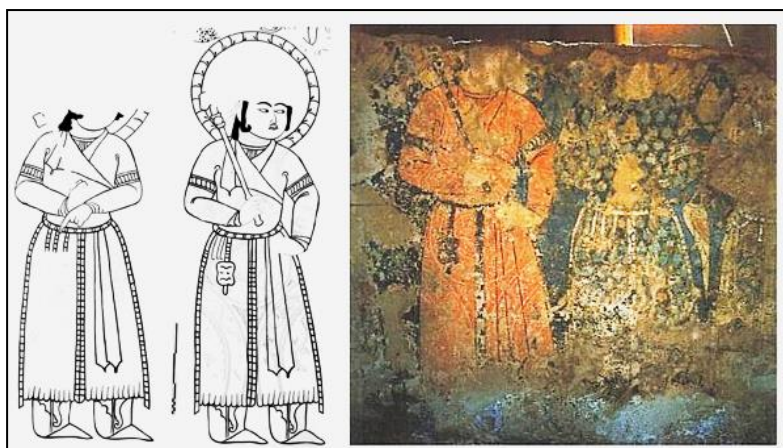
چنانچه آشکار است فطرت زیبایی شناسانه انسان همواره او را به سمت زیبایی سوق داده است. این حس در هنر معماری نمود آشکاری دارد. معماری برای تامین نیاز حفاظتی و امنیتی و نیز نیازهای اجتماعی، فرهنگی و مذهبی با تزئینات مختلف همراه بوده است. هنر نقاش اگر چه در اوایل اسلام به لحاظ محدودیت دچار رکود شد، لیکن با گذشت زمان و تحولات فرهنگی از قرن دو هجری به عنوان یک عنصر تزئینی به آثار معماری باز گشت.

از اواخر قرن چهارم هجری به جهت بازگشت و توسعه هنر اصیل ایران؛ آرامش و ثبات در دوره غزنویان هنر نقاشی مورد توجه بیشتری قرار می‌گیرد. در دوره غزنویان در بناهای غیر مذهبی تصویرسازی موجودات زنده و انسان مانند هنر پیش از اسلام رواج داشته است. نمونه شاخص آن تزئینات کاخ لشکری بازار در افغانستان است که تصویر انسان از رو برو و با لباس های زربفت طلایی نشان داده شده است.

در بناهای مذهبی خبری از تصاویر انسانی و موجودات زنده نیست و تزئینات وابسته به معماری مثل گچ بری و آجر تراشی با مضامین آیات قرآنی در اولویت بوده است. علاوه بر این اهمیت مسجد، هنرمندان معمار را وادار به استفاده از تزئینات زیبای نقاشی با مضامین هندسی و گیاهی کرده است. در مسجد سنگ بست رنگ زرد در تزئین کتیبه ها و ازاره ها چه به صورت خطوط موازی و قرینه و چه بصورت نقاشی در سطوح مختلف بنا اهمیت زیادی داشته است. از آنجایی که پلان مسجد سنگ بست شبستانی (ستوندار) است در زیر سقف گنبد های نه چندان بلند بین ستونها از تزئینات اسلیمی و گیاهی با رنگ های متنوع به خصوص آبی و زرد استفاده شده است. رنگ آبی در تزئینات رایج در بناهای مذهبی به جهت ایجات حس آرامش آن و یادآور آسمان آبی است. رنگ نارنجی، زرد و سفید در تزئین زیر سقف گنبد ها زیاد استفاده شده است. ترکیب رنگ زرد طلایی، نارنجی، آبی و سفید نشان دهنده ذوق و سلیقه هنرمندان معمار

- دوره غزنوی است که سعی در ایجاد محیطی شاد و البته زیبا و جذاب در مسجد به عنوان مهم ترین بنای مذهبی داشته است. این رنگ ها حس آرامش به بندگان در حال عبادت در محضر خدا را می‌داده است. دیوار نویسی‌ها اگر چه زیبایی خاصی در معماری نداشتند ولی در مواردی اشعار و آیات قران توسط افراد مختلف نوشته می‌شد که ذهن انسان را بیشتر به یاد خدا و بزرگان دین معطوف داشته و از گناه باز می‌دارد.
- منابع**
- اتینگهاوزن. ریچارد، الگ گرابر، (۱۳۸۶)، هنر و معماری اسلامی ۱، ترجمه یعقوب آرژند، انتشارات سمت: تهران.
 - اکبری. تیمور، پوریا کاشانی، (۱۳۸۸)، تاریخ هنر نقاشی و مینیاتور در ایران، انتشارات سبحان نور: تهران.
 - باسورث، ادموند کلیفورد، (۱۳۹۰)، تاریخ غزنویان، ترجمه حسن انوشه، ج ۱ و ۲، نشر امیرکبیر: تهران.
 - بلنیتسکی، الکساندر، (۱۳۹۰)، نقاشی و پیکرتراشی هنر تاریخی پنجکنت، انتشارات فرهنگستان هنر(متن): تهران.
 - بمباچی، آلسیو، (۱۳۷۶)، " هنر غزنوی " در هنر سامانی و غزنوی، ترجمه یعقوب آرژند، نشر مولی: تهران.
 - بیهقی، ابوالفضل، (۱۳۵۶)، تاریخ بیهقی، انتشارات دانشگاه فردوسی: مشهد.
 - پاکباز، رویین، (۱۳۷۰)، نقاشی ایران از دیرباز تا امروز، انتشارات زرین و سیمین: تهران.
 - پوپ. آرتور اپهام، (۱۳۸۷)، "آذین های معماری" در سیری در هنر ایران، ج ۳، ترجمه نوشین دخت نفیسی، انتشارات علمی و فرهنگی: تهران.
 - حسن. زکی محمد، (۱۳۸۸)، هنر ایران در روزگار اسلامی، ترجمه محمد ابراهیم اقلیدی، انتشارات معاصر: تهران .
 - خدادادی، رضا، (۱۳۹۴)، تکنیک‌های دیوارنگاری، انتشارات سپند مینو: تهران.
 - سیف، هادی، (۱۳۷۹)، نقاشی روی گچ، انتشارات سروش: تهران.
 - صالحی کاخکی. احمد، بهاره تقوی نژاد، (۱۳۹۶)، " پژوهشی بر تزیینات معماری دوره غزنوی "، پژوهش‌های تاریخی، شماره ۳۶، صص: ۹۱-۱۱۸.
 - عباس زاده. حسین، هایده خمسه و محمد مرتضایی، (۱۳۹۸)، " مسجد تاریخی سنگ‌بست برگی نواز معماری غزنوی، مجله پژوهش‌های باستان شناسی ایران دانشگاه بوعلی همدان، در نوبت چاپ.
 - کهزاد، احمدعلی، (۱۳۲۷)، لشکرگاه یا لشکری بازار، آریانا، سال ششم، شماره ششم، صص: ۱-۲۹.

- لطفی، فوزیه، (۱۳۸۴)، آشنایی با مکاتب نقاشی، انتشارات میر شمس: تهران.
- مکی نژاد، مهدی، (۱۳۸۸)، تاریخ هنر ایران در دوره اسلامی، انتشارات سمت: تهران.
- موسی تبار. نجمه، احمد صالحی، (۱۳۹۴)، "بازنگری پلان و تزیینات مقبره ارسلان جاذب و میل ایاز در دوره غزنوی"، مجله هنر و تمدن شرق، سال سوم، شماره نهم، صص: ۱۱-۲۴.
- موسی تبار. نجمه، احمد صالحی، (۱۳۹۵)، سنگ‌بست مجموعه ای تاریخی از دوره غزنوی، انتشارات فرهنگستان هنر(متن): تهران.
- SCHLUMBERGER, DANIEL,(1952), " Le Palais ghaznévide de Lashkari Bazar", SYRIA,T29, PP: 251-270.
- Sourdel. Dominique, Janine. Sourdel, (1979), " A propos des monument de sangbast, IRAN, vol: 7, pp: 102-114.

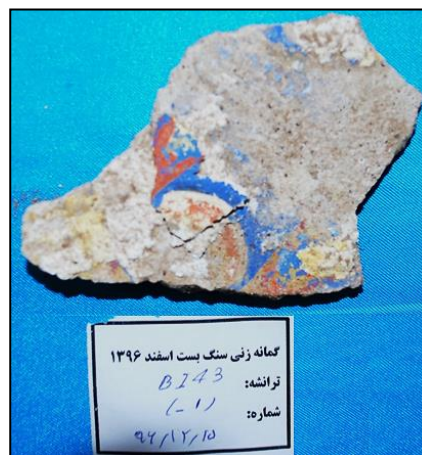

تصویر ۱- بخشی از نقاشی های دیواری کاخ لشکری بازار (منبع: Schlumberger, 1952: Pl. XXXI).

تصویر ۳- بخشی از نقاشی های مقبره ارسلان جاذب در سنگ بست

(منبع: نگارندگان، ۱۳۹۶)

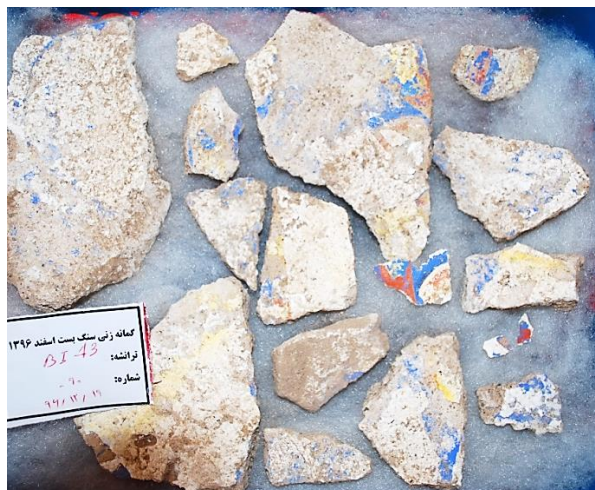

تصویر ۲- بخشی از نقاشی های مسجد سنگ بست

(منبع: نگارندگان، ۱۳۹۶)

تصویر ۴- بخشی از کتیبه گچبری منقوش بدست آمده از کاوش مسجد سنگ بست (منبع: نگارندگان ۱۳۹۶)

تصویر ۵- بخشی از قطعات سطوح گچی منقوش بدست آمده از کاوش مسجد سنگ‌بست (منبع: نگارندگان ۱۳۹۶)

تصویر ۶- کتیبه نقاشی شده بر روی سطح گچی داخل مقبره ارسلان جاذب (منبع: نگارندگان ۱۳۹۶)

تصویر ۷- آجرهای منقوش با نوارهای زرد رنگ بدست آمده از کاوش مسجد سنگ‌بست (منبع: نگارندگان ۱۳۹۶)

تصویر ۸- آجرهای منقوش با رنگ نارنجی و سفید بدست آمده از کاوش مسجد سنگ‌بست (منبع: نگارندگان ۱۳۹۶)

تصویر ۹- نمای گچبری‌های منقوش جداره داخلی مقبره ارسلان جاذب (منبع: نگارندگان، ۱۳۹۶)

تصویر ۱۰- نمونه برداری از رنگ دانه های موجود بر سطوح گچی بدست آمده از کاوش مسجد سنگ‌بست (منبع: نگارندگان، ۱۳۹۶)

تست شیمیایی تر مربوط به رنگدانه ها :

آزمایش شیمیایی تر	
قابلیت انحلال	لاهورده غیر از اسید HF هیچکدام از اسیدها و بازها قابل حل نیست ، ۱- با ریختن نظریاتی اسید HCl روی آن بوی H ₂ S نغم مرغ گشوده (از آن استشام شد . ۲- بعد از ریختن اسید HCl روی آن قران دادن کاغذ آغشته به اسنات سرب در مقابل بخار آن با تشکیل pbs سیاه شد .
شناسایی گوگرد	بر روی نمونه حل شده چند قطره اسید نیتریک ریخته تا محیط کاملاً آکنده شود سپس ، کلرید باریم به آن اضافه می‌کنیم . شامد رنگ سفید جبری بودیم . دو قرص سوده (مرگ) باخل بونه نیکی الیاجته و لایه‌ای از نمونه روی آن ریخته و یا احتیاط بروی نعله می‌گیریم ، بعد از ذوب شدن و سرد شدن دوباره همین عمل را تکرار می‌کنیم تا ذوب کامل صورت گیرد ، سپس با کنترل PH اسیدی محیطه ۱ حجم اسید HCl و ۲ حجم آب به ماده درون بونه اضافه می‌کنیم : همان وقت رسوب زغالی سفیدرنگی وجود می‌یابد با به انباب خواهد رساند .
شناسایی سولفات	
شناسایی سیلیس	

آزمایش شیمیایی تر جهت شناسایی رنگدانه شنگرف (سولفور - جیوه)	
شناسایی جیوه	ابتدا نمونه را در تریاب کاملاً حل می‌کنیم و قطراتی از آن را درون شیشه ساعت می‌ریزیم ، سپس نترات با اسنات کبالت را در یک طرف آن و KSCN را در طرف دیگر آن قرار می‌دهیم در صورت نزدیک کردن این دو بایر درون نمونه حل شده ، در صورت وجود جیوه رنگ آبی خاص زاماندی تشکیل می‌شود که این اتفاق در نمونه مورد نظر رخ نداد .
شناسایی سرب	با K رسوب حجم رزد رنگ تشکیل می‌شود که نمونه مورد نظر فاقد سرب بود .

گزارش مطابقت آزمایشگاهی بر روی نمونه ملات و مصالح از محوطه تاریخی سنگ بست فریمان :

شناسایی سولفات ها :
به نمونه مورد آزمایش یک یا دو قطره اسید کلریدریک رقیق (HCl) و یک یا دو قطره محلول کلرید باریم 10 درصد BaCl₂ آن اضافه کرده وجود رسوب سفید سولفات باریم نامحلول در اسید نشان دهنده یون سولفات است .

رسوب سفید : BaSO₄ (ak) + SO₄ - (ak) + Ba(+ak)

شناسایی کلریدها :
به نمونه مورد آزمایش یک یا دو قطره اسید نیتریک رقیق HNO₃ و یک یا دو قطره محلول 10 درصد نترات نقره AgNO₃ اضافه کرده رسوب زلاتینی آبی سفید کلرید نقره نشان دهنده حضور کلرید در محلول می‌باشد .

رسوب زلاتینی آبی سفید AgCl + Cl⁻ + Ag⁺

شناسایی نترات ها :
به بخش نامحلول نمونه ، بیقیمانده در ته کوزه از آزمایش یک یا دو قطره اسید کلریدریک غلیظ اضافه نموده ، خروج حباب های گاز CO₂ نشان دهنده وجود یون نترات می‌باشد .

شناسایی نترات ها :
به نمونه مورد آزمایش چند قطره سوده دو نرمال NaOH (در یک نوبت اسپتول بود روی روی Zn) اضافه کرده که با خروج گاز آمونیاک ، وجود نترات ثابت می‌شود .

با توجه به حضور یون کربنات و یون سولفات ، نمونه مورد نظر حاوی کلسیت (CaCO₃) و کلسیم سولفات که با در نظر گرفتن حضور آب در ساختار نمونه ، فاز مورد نظر می‌تواند تریس (CaSO₄.2H₂O) یا باسائیت (CaSO₄.0.5H₂O) باشد . حضور کلر احتمالاً به دلیل استفاده از ماسه یا دیگر ناخالصی ها در بدنه نمونه گچ است. (Gulec, 2015 & Akyuz, Akyuz) حضور کلر همچنین می‌تواند نشانگر وجود رنگدانه هایی با منشا زمینی باشد. (Tortora , et al, 2016) در گذشته ملات (Mortar) و گچ به صورت کامپوزیت بهره گرفته می‌شده است به این دلیل که استحکام و ماندگاری بالاتری داشته اند و معمولاً حاوی یک بایندر مانند آهک و یا ژپس و اجزایی (aggregate) مانند ماسه یا سنگ ریزه . (Akyuz, Akyuz, & Gulec, 2015) حضور نیتروژن ممکن است به علت استفاده از استفاده از بایندر های پروتئینی و چربی (lipid) باشد. (Tortora , و دیگران, ۲۰۱۶)

تصویر ۱۲- یادگاری نویسی‌های متاخر بر روی ازاره جرز ایوان مسجد سنگ بست (منبع: نگارندگان، ۱۳۹۶)

تصویر ۱۱- یادگاری نویسی‌های موجود بر بدنه منبر مسجد سنگ بست (منبع: نگارندگان، ۱۳۹۶)